

moció de censura

Una gesta (quasi) impossible

Larrosa obre la ronda de contactes amb l'oposició per forjar una majoria alternativa a Pueyo a la recerca dels 14 vots necessaris

Lleida
F.GUILLAUMET

"Els 14 vots que es necessiten per presentar una moció de censura avui no hi són". La frase és del cap de l'oposició, Fèlix Larrosa, i la va dir poc després que Miquel Pueyo perdés la moció de confiança pels pressupostos. L'endemà el cap de files del PSC obria el ball i anunciava una ronda de contactes amb "partits i entitats" per intentar buscar alternatives al govern municipal. Hi haurà moció de censura? Aquesta és la pregunta que es fa molta gent a Lleida i, com deia Larrosa, els números no sumen per ara. Sumaran abans del dia 27 de gener?

A hores d'ara les postures són molt clares. Tant Àngeles Ribes com Maria Burrel, edils no adscrites de l'extint grup de Cs, no amaguen les seves ganes de canvi a l'alcaldia. Ribes és la més clara. "S'ha d'aparcar les diferències per canviar un equip que no funciona" i tot i admetre que no és gens fàcil assegurar que "coses més rares s'han vist". En termes similars es manifesta Maria Burrel, que tot i afirmar que està "disposada a parlar amb tots els grups" assegura que cal "explorar" la possibilitat d'un canvi d'alcaldia i "obrir la porta a altres alternatives en un procés que té clar que ha de liderar el PSC. "És difícil, però no impossible". També té ganes de materialitzar l'operació l'edil no adscrit Sergi González. Almenys pel que va manifestar dimecres. "Si hi ha moció de censura jo li donaré suport", diu convençut alhora que emplaça el PSC a moure fitxa. Més prudent es mostra Xavi Palau. L'edil popular fa notar que és l'equip de govern el qui s'ha posat en aquest problema i sentència: "El 27 de gener guanyarà Pueyo o guanyarà Larrosa". Ras i curt. I és que el líder de l'oposició també s'hi juga molt en tot plegat. D'una banda ha d'articular una majoria inversemblant (per no dir impossible). De fet perquè l'operació fructifiqui només hi ha dos maneres de fer-ho. O bé que els dos regidors del Comú

El PSC obre el ball amb reunions amb els partits i entitats

s'hi avinguin o que hi hagi alguna operació obscura que faci canviar de vot algun regidor de l'equip de govern (en aquest sentit el record de la moció de censura que va fer caure el convergent Oronich és ben viu encara).

Àngeles Ribes no s'està de dir que al ser no adscrita no podria estar en un hipotètic govern però que no tanca la porta a votar amb el Comú "en temes puntuals". Tampoc ho descarta Sergi González, que curiosament va ser qui més va patir les seves crítiques quan el van defenestrar.

Si el Comú no la recolza, aquesta operació només podria prosperar amb trànsfugues

Xavier Palau posa la cireta a tot plegat. "A mi m'importa més el projecte que els noms", un detall que també té molt present el Comú. Elena Ferre cita aspectes com Torre Salses, un complex que Larrosa defensa amb fermesa i que va ser l'espoleta que va trencar el govern municipal a l'estiu perquè Pueyo no en va frenar la tramitació (curiosament, sis mesos després ha quedat apartat). Ferre diu que parlaran amb tothom, apunta que a la formació

hi ha diverses sensibilitats però dona pistes. Si Pueyo fa "canvis" a l'àrea de Participació Ciutadana "ho valorarem molt positivament". Sobre donar suport a la moció del PSC admet que ho veu "molt difícil" tot i apuntar que "res és impossible" (el Comú va ser especialment dur amb l'anterior govern socialista). Si el Comú no hi dona suport només queda una fórmula perquè prosperi. Convèncer algú de l'equip de govern perquè canviï de bàndol. Es repetirà la història de l'abril del 1989? Per ara caldrà esperar.